

Camiye Böyle Gelinmez

– İpciERDOĞAN · 07 Ekim 2020

CAMİYE BÖYLE GELİNMEZ

Sarhoşun namazı

Erdal lise tahsilinden sonra Ankara'da sekiz ay süren radyo telsiz kurslarına katılmıştı. Diplomasını alıp memleketine dönünce biraz sağda solda gezdikten sonra babasının çalıştırdığı yün ve orlon mağazasında ona yardım ederek tezgahtarlığa başlamıştı.

Dükkanın eski bina olmasından dolayı "bir gün sahibi burasını yıkar" düşüncesiyle babası Hasan zamanla bir dükkan kiralarak az buçuk işi öğrenen oğlu Erdal'a eski iş yerini bırakıp kendisi oraya yeni çeşit dizerek kaldığı yerden işe başladı.

Aradan bir kaç yıl geçtikten sonra sahibi eski binayı yıkınca dükkanını Ünal çarşısına taşımak zorunda kalmıştı. Erdal ticaretin püf noktalarını kavramış, efendi, iyi niyetli, örnek bir Ahi esnafı olduğundan dolayı dükkan komşuları ve müşteriler tarafından sevilip sayılmaya başlanmıştı.

Parası olmayan müşteriyi boş çevirmiyor, tanısın, tanımasın herkesin hal hatırını soruyor, tabiri caizse çokları ona "şeker gibi adam" diyorlardı.

Büyüklere saygı, küçüklere sevgide kusur etmediğinden dolayı zamanla adı Şeker Erdal'a çıkmıştı.

İş yeri Selçuklular döneminden kalma astronomi ve uzay bilimleri araştırma merkezi olarak yapılan Cacabey Camisine yakın bir yerde olduğu için camiye namaza gidenler kendisine "hadi sen ne duruyorsun" dercesine manalı manalı selam veriyorlardı!..

Şeker Erdal Allah'ına, dinine ve onun yüce kitabına, namazına, niyazına bağlıydı ama iş yerini kapatıp vakit namazlarına gidemiyordu.

Cuma günleri gelince kazanca pek itibar etmiyor dükkanını kapatıp camiye namaz kılmak için adeta koşarcasına gidiyordu.

Ramazan ayı geldiğinde fırsat bulursa vakit namazlarını kılar, hiç aksatmadan da teravih namazını kılmaya camiye giderdi. Camiden çıktıktan sonra da arkadaşlarıyla beraber bir çay ocağında toplanıp dini konulardan sohbet yaparlardı.

Bir kaç kez gerek Müftülük Camisi, Ahi Evran camisi, gerekse Cacabey Camisinde ustasına özel diktirdiği ayakkabısını çaldırıp eve terlikle geldiğinde her ne kadar kızgınlıkla "bir daha namaza gitmem" derse de yine de kör şeytanın sözüne pek uymazdı.

Bir gün iş yerinin önünde Arap harfleri yazılı olan bir kağıdı içinde ne yazılı olduğunu okumasını bilmediği için 'kutsal'dır diye nereye koyacağını şaşırır, oradan geçmekte olan bir imama bunu okuttuğunda yazının Osmanlıca olduğunu öğrenmiş olur.

Heves bu ya gidip bir sahaftan Kuran'ı Kerim yazmasını ve okutmasını öğreten bir alfabe kitabı alıp iş yerinde "aman bu sağcı, dinci, dükkancıymış" demesinler diye saklı gizli Arap harflerinin okuma ve yazmasını kendi kendine öğrenir.

Pazar günleri iş yerleri kapalı olduğundan dolayı ara sıra arkadaşlarıyla gittiği piknikte genelde

bira içip tadını kaçırmadan güle oynaya eve dönerlerdi.

Bazen Orhan Gencebay'ın arabesk müziğinin nağmelerine kapılıp efkardan dükkanında akşama doğru bir kaç bira içtiği olurdu.

Seksenli yılların ilk başlarında Şeker Erdal gelen Ramazan ayıyla birlikte her yıl olduğu gibi o yıl da orucunu tutup ibadetini yapmış, fakat oruç ayı bittiği halde aradan iki ya da üç ay gibi zaman geçmesine rağmen vakit namazını kılmaya devam ediyordu

O yıllarda Cacabey Camisinin imamı Nuri Hoca, müezzini de Özbağlı Halil İbrahim hoca idi. Halil İbrahim hoca da Allah vergisi bir ses vardı ki caminin Cıncıklı minaresinin hoparlöründen çıkan okuduğu ezan sesi dinleyene sanki göğün yükseklerinden 'manevi bir yaratıktan' geliyor hissi veriyordu.

Şeker Erdal camiye ne zaman gitmemeye niyetlense Halil İbrahim hocanın sesini duyduğu anda kendisini yenemiyor, oraya koşar adım gidiyor, böyle olunca da bira içemiyor, haliyle parası da cebinde kalıyordu.

Şeker Erdal'ın eniştesi Kadir Yozgat Şefaati'de fotoğrafçılık yaparken malzeme almaya Kırşehir'e geldiğinde kayını Erdal'ı görmeden edemiyordu.

Yine bu gelişlerinden birisiydi, öğleden önce Erdal'ın dükkanında bir Pazar günü buluştuklarında Kadir'in elindeki içi bira şişeleri dolu bulunan siyah poşet Erdal'ın dikkatini çeker.

Erdal ikinci vakti Aktaş yolcu taşıma firmasıyla Yozgat Şefaati'ye gidecek olan eniştesinin 'yolda şoföre çaktırmadan içeceği kanısına vardı' bira şişelerinin kapağının eniştesi tarafından açılmasını, masaya konmasını hayret dolu gözlerle seyrediyordu.

Sekizer bira içtiklerinde saat kulesi karşısından saati gelince kalkan Aktaş yolcu taşıma şirketinin minibüsüyle eniştesini yolcu eden Erdal tekrar dükkanına gelip dokuzuncu birayı yarım lamıştıki Halil İbrahim hocanın ikinci namazına çağırın ezan sesiyle irkildi.

Bir an cami ve bira arasında kararsız kaldıysa da az tereddütten sonra caminin çeşmesinde abdestini alıp namaza yetiştii, niyetlenip safa dikkat etmeksizin sünnet namazını eda etti.

O gün Nuri hoca izinli olduğu için namazı Halil İbrahim hoca kıldırıyor, cemaatten birisi de müezzinlik yapıyordu. Duadan sonra müezzinin gamet getirmesiyle (iç ezan) herkes safa geçip imamın ikinci namazının farzına niyetlenmesini bekliyorlardı.

Erdal "cemaate ağzım kokmasın" diye araya on kişilik mesafe boşluğu bırakarak safa durmuştu.

O an cemaati safı sık tutması için ikaz eden Halil İbrahim hocanın Şeker Erdal'ın durumunu fark etmesiyle eliyle 'safa yanaş, safa yanaş' işaretleri yapması sanki Erdal'ın umurundaydı. Hoca da ister istemez bu ısrarından vazgeçerek "Allah'u Ekber" deyip namaza başladı.

İmama uyan Şeker Erdal, Fatıha ve zamlı sürelerini sırası geldikçe okuyarak sendelemeden aklı başında namazını rekat rekat eda ederek tamamlamıştı.

Namaz bitimi tam kalkacaktı ki, o an tespih duası için yönünü cemaate dönen Halil İbrahim hoca gülerek ona oturması için işaretler yaptı. Erdal da ister istemez ona uymak zorunda kaldı.

Halil İbrahim hoca ile Şeker Erdal hem yakın iki köylü, hem de Erdal'ın Özbağ'dan evli olması, haliyle ona enişte gelmesi, ahbap olmalarında rolü çok büyüktü.

Tespih duasından sonra cemaat dağılmış, hoca ile Erdal camide baş başa kalmışlardı.

Halil İbrahim hoca kaçın kurasıydı, Erdal'ın içtiğini Farz namazına daha başlamadan cemaatle

kendi arasında safa durduğunda verdiği boşluktan hemen anlamıştı, lafı hiç uzatmadan "sen böyle değildin, sana ne oldu Erdal" dedi.

Erdal sanki hiç bir şey yokmuşcasına ;"hayırdır hocam bir kusur mu işledim"

Halil İbrahim hoca; "evet, camiye içkili gelmek kusur enişte"

Erdal için farkında olmamış gibi gözükmeye çalışarak "Hocam özür dilerim, bu işte benim bir kusurum yok, tek suçlu senin o güzel sesin, ne zaman direncimi kırıp bir yudum içmeye kalksam sesin buna mani oluyor. Bu gün şeytana uydum, sesine dayanamayıp camiye geldim, aklım başımda, namazımı da usulüne uygun kıldım hocam"

"Allah kabul etsin enişte, şunu unutma camiye böyle gelinmez."

"Hocam bir daha olmaz."

Tokalaştıktan sonra tebessümle ayrıldılar.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN GERÇEK YAŞANMIŞLIKLAR 02 06 2008

Öyküleri şahısları küçük düşürmek, mirasçılarını rencide etmek için yazmıyorum

Sizden sır çıkmaz Erdal benim, aman kimse duymasın!